

ČAS NA TAROT 3

ANEB DALŠÍCH 111
TAROTOVÝCH TIPŮ
PRO ZAČÁTEČNÍKY
A POKROČILÉ



● ■ pointa



Anna Bechná

Čas na tarot 3

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz



Anna Bechná
Čas na tarot 3 – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS  **MEDIA**

ČAS NA TAROT 3

**ANEB DALŠÍCH 111
TAROTOVÝCH TIPŮ
PRO ZAČÁTEČNÍKY
A POKROČILÉ**

Anna Bechná

● — pointa

ISBN tištěné verze 978-80-267-5251-6

ISBN e-knihy 978-80-267-5526-5 (1. zveřejnění, 2026) (ePDF)

ISBN e-knihy 978-80-267-5543-2 (1. zveřejnění, 2026) (ePUB)

ISBN e-knihy 978-80-267-5544-9 (1. zveřejnění, 2026) (MOBI)

Copyright © 2026 Anna Bechná

OBSAH:

PŘEDMLUVA VĚRY STŘESKOVÉ	7
ÚVOD	9
1. CO BY MĚL VĚDĚT KAŽDÝ, KDO S TAROTEM ZAČÍNÁ?	15
2. ZLATÁ BRÁNA OTEVŘENÁ	16
3. TAROTOVÝ SLABIKÁŘ	17
4. NÁLADA BALÍČKU	18
5. SÍLA TAROTU	19
6. SIGNIFIKÁTORSKÝ TRIK	20
7. DALŠÍ ROVINY	22
8. TOBOGÁN RŮSTU	23
9. TAROTOVÉ LHANÍ	25
10. KARTA DNE NA TŘETÍ	26
11. PROGRAMY V TAROTU	27
12. ODKRÝVACÍ HRY	28
13. TAROTOVÉ KONSTELACE	30
14. MEZIKARTÁŘSKÁ ETIKA	31
15. POUTO SE SADOU	33
16. SRANDA S TAROTEM	34
17. DESÁTERO ZAČÍNÁJÍCÍHO KARTÁŘE	35
18. JINÉ PODOBY NA DRUHOU	35
19. COLD VÝKLAD	36
20. TAROTOVÁ SCHŮZE	37
21. ZLATÁ PRAVIDLA	38
22. TAROT A SNY NA DRUHOU	39
23. KARTY OSOBNOSTI JAKO TAROTÁŘI	40
24. HOTOVÝ VÝKLAD	42
25. SLOVO TAROT	43
26. BDI ROZKLAD	44
27. PASTE: RYCHLÁ A ZŘEJMÁ ŘEŠENÍ	45
28. SÍLA OTÁZKY	47
29. UKRYTO V TAROTU	48
30. MISTR	48
31. PRADÁVNÉ PRAVZORY S ČURYMUNDOU	50
32. PODEZŘELE JASNÝ VÝKLAD	51
33. VÝKLAD NA KAŽDÝ PÁD	52
34. MÁŠ NA VÍCI	53

35.	PRAVIDLO 1	54
36.	ROZKLADY ROZKLADŮ	55
37.	JAK POZNÁM, ŽE DO VÝKLADU CPU SAMA SEBE?	56
38.	SEBEPOZNÁNÍ	57
39.	PAST: POSKYTNUTÍ ÚLEVY	57
40.	OČISTA DOČISTA NA DRUHOU	59
41.	MÁ TO NADĚJI?	60
42.	OPAKOVÁNÍ, MATKA MOUDROSTI?	61
43.	PANÍ DŮLEŽITÁ	62
44.	VÝKLAD JE JAKO PUZZLE	63
45.	MEDITACE S TAROTEM	64
46.	ČAS V TAROTU NA TŘETÍ	66
47.	PPP	67
48.	CO BY SE S TAROTEM DĚLAT NEMĚLO?	68
49.	ESA	69
50.	TAROTOVÁ AMBULANCE	70
51.	TAROTOVÝ NÉMULICH	71
52.	PAST: POTVRZENÍ	72
53.	PO JAKÉ KOLEJI JEDU?	73
54.	VÝPADEK PŘI VÝKLADU	74
55.	NABÍDKA	76
56.	CO SE DĚJE VE SKUPINĚ?	77
57.	PRÁZDNÁ KARTA NA DRUHOU	78
58.	NAMAKANÁ SADA	79
59.	POŘÁDEK V KARTÁCH	80
60.	EZOTERIKA	81
61.	VORÁKULUM	82
62.	VÝZVA PŘEDE MNOU	83
63.	TAROTOVÁ MAGIE	84
64.	OSTATNÍ KARTY	85
65.	RADA NA TŘETÍ	86
66.	KULISY	86
67.	DÁLNIČE	87
68.	TAROT PRO MUDLY	88
69.	POVAHA VÝKLADU	90
70.	SKUTEČNÁ PRÁCE S DENÍKEM	91
71.	CELOBALÍČKOVÉ VÝKLADY	92
72.	A NEŠLO BY TO UŽ BEZ KARET?	93
73.	JEŠTĚ DALŠÍ MÝTY V TAROTU	94

74.	KDO HLEDÁ, NAJDE?	95
75.	SKUTEČNÝ MOTIV VÝKLADU	95
76.	ODBORNÝ PŘEDMĚT: TAROT	96
77.	NA FURT	97
78.	JAK SE NAUČIT VŠECH 78 VÝZNAMŮ KARET?	98
79.	SVOJE KAMARÁDKA	99
80.	NA KRÁLOVSKÝ DVŮR POTŘETÍ	99
81.	BYTOSTNÁ OTÁZKA	101
82.	MATKY S KARTAMA	101
83.	SPRÁVNÁ DÁVKA	103
84.	TAROT PRO VÁHAVÉ	104
85.	HOŮ MI NA TO JEN JEDNU KARTU...	105
86.	KARTA FANTOMAS	105
87.	MŮŽE KAŽDÝ NA DRUHOU	106
88.	ZDROJE NA TAROTOVÉ CESTĚ	107
89.	KTZ	108
90.	TAROT BEZ RIZIKA	109
91.	TECHNICKÁ REVOLUCE V TAROTU	110
92.	OTÁZKY NA ZAČÁTKU	111
93.	CO JE TAROT DNES?	112
94.	STOLNÍ TAROTOVÉ HRY	113
95.	KARTA OSOBNOSTI A ROKU NA TŘETÍ	114
96.	KONTROLA TRADIČNÍM VÝZNAMEM	115
97.	PŘÍSLOVÍ NAPOVÍ	116
98.	ČILÝ POKROČILÝ	117
99.	JASNÝ POČET	118
100.	DYCKY TAROT	119
101.	VYNUCENÝ VÝKLAD	120
102.	DOJPLAMENY	121
103.	ROK S TAROTEM	123
104.	SEZNAMOVÁČKA	125
105.	ÚSPĚCH V TAROTU	125
106.	TEMNÝ TAROT	127
107.	TAROTOVÝ PARADOX	128
108.	BĚŽNÝ EZOTERICKÝ PROVOZ	129
109.	RADA NEJEN DO ZAČÁTKU	130
110.	TAROT EMOCÍ	131
111.	JAK SE ZBAVIT KARET	133

ŘEKLI O KNIHÁCH	135
PODĚKOVÁNÍ	139
JIŽ VYŠLO	140
POUŽITÁ LITERATURA	142

PŘEDMLUVA VĚRY STŘESKOVÉ

Asi před rokem jsem seděla u Aničky na výkladu karet. Bylo to jedno z těch období, kdy jsem byla unavená, zahlcená a měla pocit, že jsem se sama sobě trochu vzdálila. Hledala jsem směr, nějaký náznak světla. Anička chvíli mlčky rozkládala karty před sebe a pak se na mne podívala tím svým klidným, jistým pohledem. „Měla bys udělat něco velkého, někam odjet, vypadnout ze všeho, co tě svazuje.“ Ta věta ve mně zůstala a já ji poslechla. Tenkrát jsem odletěla do Indie. Tu zemi jsem si zamilovala téměř okamžitě, její barvu, vůně, chaos, otevřenost i zvláštní svobodu, která se těžko popisuje slovy. Jako by tam člověk mohl být víc sám sebou. Něco se tam ve mně přerovnálo a já věděla, že se tam jednou chci vrátit.

O to krásnější pro mne bylo, když jsme se tam s Aničkou nedávno vydaly spolu. Strávily jsme dvanáct dní na pobřeží Goa, dny plné slunce, moře, dlouhých rozhovorů, ticha i smíchu. Bez spěchu a povinností. Jen bytí. Ten vzácný pocit, když člověk odloží všechny povinnosti, nemusí nic dokazovat a může být jen přítomný. A právě tam, na místě, které symbolizuje odvahu, změnu a návrat k sobě, jsem se od Aničky dozvěděla, že se vybraly peníze a tato kniha skutečně vznikne. Měla jsem obrovskou radost a zároveň věděla, že nastává čas přemýšlet nad touto předmluvou, o kterou mě požádala.

Anička je součástí mého života již více než 20 let. Za tu dobu se stala nejen blízkou kamarádkou, ale i člověkem, za kterým chodím vždy, když potřebuji naději. Když si nevím rady. Když hledám odpovědi nebo jen obyčejné ujištění, že všechno jednou zapadne na své místo. A vždy u toho jsou její karty.

Jeich skutečnou sílu jsem naplno objevila i během našeho společného času v Indii. Právě tam mi Anička darovala můj první tarotový balíček. Pamatuji si, jak mi ho podávala s takovou samozřejmostí, jako by řkala: „Teď je ten správný čas.“ Každý den mne pak učila, jak s kartami pracovat. Jak se ptát, jak naslouchat. Jak si ráno vytáhnout jednu jedinou kartu a nechat ji, aby mě vedla celým dnem. Na první pohled jednoduchý rituál. Ale pro mne překvapivě silný. Pochopila jsem, že karty nejsou o předpovídání budoucnosti, nejsou o tom vědět všechno dopředu nebo o hledání jistot. Jsou o přítomnosti. O zastavení se. O pozornosti a návratu k sobě. Tenhle drobný každodenní okamžik mě začal držet v přítomnosti víc než cokoliv předtím. A přinesl mi klid, jaký jsem často tak složitě hledala jinde.

Když se ohlédnu zpátky, uvědomuji si, že přesně tohle mi Anička dává už celé roky – nejen skrze karty, ale skrze sebe samotnou. Za těch dvacet let jsem za ní přišla mnohokrát. Se zlomeným srdcem, s pochybnostmi,

s otázkami. A vždy jsem odcházela lehčí. Nikdy mi neříkala, co musím, nikdy mne nestrašila osudem. Jen mi pomáhala vidět věci z jiné perspektivy. Najít možnost tam, kde jsem viděla jen slepou uličku. A naději, která se někdy schovává jen v jediné větě nebo jedné vytažené kartě. Tu naději, že všechno má svůj smysl a že cestu vždycky nějak najdeme.

Její třetí knihu vnímám jako přirozené pokračování toho, co Anička dělá celý život. Není to jen text o tarotu. Je to pozvání zpomalit. Naslouchat sami sobě. Dovolit si zastavit se. Vytáhnout si jednu kartu a podívat se na svůj život s větší důvěrou. A možná najít odpovědi, které už dávno nosíme v sobě. Pokud vám přinese alespoň kousek z toho, co přinesla mně – víc klidu, víc přítomnosti a víc víry, že všechno má svůj důvod – pak splnila svůj účel.

Aničko, děkuji.

Za všechny rozhovory.

Za karty.

Za světlo, které kolem sebe šíříš.

Za to, že pomáháš lidem vracet se zpátky k sobě.

A přeji této knize, aby byla pro ostatní tím, čím ty jsi pro mne.

Místem, kam se mohou vrátit, když hledají naději.

Věra Střesková, psychoterapeutka

ÚVOD

„To se ti to vykládá, když to máš v rodě!“ řekla mi kdysi na kurzu dnes už vlastně neteenagerka Týnka, když jsem vyprávěla, že jsem díky svému genealogickému snažení a knize o zločinech na Plzeňsku zjistila, že mám prapředkyni ze šestnáctého století upálenou za čarodějnictví. Ač jsem si vědoma, jakou hrůzu a nespravedlnost musela **Kateřina Potůčková z Tymákova** prožít, naplnilo mě to hrdostí a silou, že kořeny mé tarotové cesty sahají až tak hluboko. Má ezoterická cesta tak zřejmě nezapočala před více než pětadvaceti lety na Hracholuskách u stánku se suvenýry, mezi nimiž jsem našla své první vykládací karty, ale možná navázala na dávná spojení, která se v hloubce nikdy nemohla zpřetrhat. A tak se dnes, snad v bezpečí moderní doby, mohu věnovat tomu, co mám ráda jako sůl, tarotu.

První díl knihy vzniknul jako shrnutí příspěvků na facebookovou stránku a druhý se prosadil sám řadou dalších námětů, objevů a zkušeností. I ve třetím dílu předávám dál, co nejen u karet považuju za důležité. Abyste se mě, milí čtenáři, na kurzech nemuseli ptát a mohli jste si hledat odpovědi, a víc než to, pěkně sami. *„Tarotový tip číslo nevím kolik... Tam to píšu, tak mrkni!“* Zvyšuju vám zodpovědnost a sobě tržby z prodeje, když odpovím na otázku protiúkolem. Celá já!

A z toho jsem měla právě největší radost, když jste mi v reakci na první dvě knížky říkali, že to jsem **celá já**. Že když jste četli jejich řádky, slyšeli jste mě. A další díl je tedy zase o tarotu, o mně a o vás. Není o umělé inteligenci, ale o přirozené, ano, leckdy i blbosti, ale hlavně o skutečné lidskosti. O síle společenství ~~prstenu~~ tarotu, o škole čar a kouzel pro čarodějky a čaroděje nejen v Bradavicích, o pirátech z **Karibiku** Mystique a o *Času na tarot*. Vznikl díky vaší neutuchající podpoře, ochotě a otevřenosti, radosti ze sdílení a tvoření a jen tak bokem díky tarotu. Je o sebepoznání, které když už jednou začalo, nikdy neskončí, ačkoliv jsme v každém okamžiku dokonalí a hotoví takoví, jací jsme. A často hotoví z toho všeho. A to nejen v mém rodném městě, kde, jak pravila Verča: *„Já tarot prakticky nedávám z ruky, ono se to v Plzni ani jinak nedá.“*

Ona umělá inteligence, jež tuto knihu ani nelízla, o mně nové zvědavé kurzistce Renče řekla, že jsem mimo jiné přispěla k **demokratizaci tarotu**. Tuším pod tím právě tu energii kruhu, v němž spolupracuji s lidmi, kterých si vážím, mám je ráda a o jejichž kouzlo a moudrost jsem si přála obohatit tuto knihu. Díky tomu se tarot posouvá i do malířství, terapie, meditace i snů, do dabingového i fotografického studia, do masérny i na prkna, která

znamenají svět. Protože tarot se tam všude vejde a uchytí a vyjde bohatší, moudřejší a aktuálnější. A my s ním.

Témata v novém dílu jsou sice **univerzální**, ale stále nová, protože se jako živé archetypy pořád rozvíjí. V některých jdeme do hloubky, fáráme až na dno, s některými se vynořujeme na povrch, když je třeba uchopit téma od začátku pro ty, kdo si kolem tarotu teprve kutlí, nebo připomenout světlo jednoduchosti zkušeným horníkům. Všichni pak mohou objevit **nové termíny a techniky**, zažít třeba tarotový „némlich“, prokousat se celobalíčkovým výkladem a nezamrznout u studeného čtení. A díky tomu zažít pravé taro-bohacení. V této knize objevíte v různých tipech nenápadně poházené i tři **klíče** k tarotu, které třeba časem vyjdou jako samostatná kniha pro úplně či ne úplně nové tarotáře. Zkuste je všechny objevit. A jako bonus přidávám zcela poprvé **návod**, jak se naučit všech sedmdesát osm významů tarotových karet. Jo, jo, tak daleko jsem to dopracovala.

Tato kniha **zrála** dlouho, nejdřív mě nutila zkoumat a studovat samu sebe, nabízela jiné zdroje, nutila mě cestovat a vyházet ze svých dolů kopu uhlí, abych pak celá mourovatá taky chvíli nedělala nic. Pod Kostí jsem odložila svou beraní bojovnost symbolizovanou plastovým mečem trčícím mi z batohu a moc ocenila, že to nikomu z přítomných nebylo divné. Jako zdroj síly jsem díky tomu našla **tvořivost**, neboť jsme tu sice „jen“ kanál, skrze který proudí informace, ale kanál kreativní, s vlastní vůlí, stejně celistvý mikrokosmos jako makrokosmos. A díky tomu pak možná kniha chtěla ven tak rychle, že jsem skoro nespala, nejedla a jen psala a sledovala, co mi roste pod rukama. Jako Anke Evertz u své knihy *Devět dní nekonečna*, nebyla jsem často ani tak autorkou jako spíš svým prvním čtenářem, často udiveným a pobaveným ve flow, které mělo místy sílu vydry v říji. Lidé kolem mě a jejich důvěra mi poskytli loď, události a změny pádlo a výklady zapůjčily neopren důležitých důvodů, neboť jitra byla už chladná.

Nic, co píšu v knize, nebylo testováno na zvířatech, jen na lidech, a na její přípravu padnul minimálně jeden **strom** a velká část diamantu z toho uhlí, co jsem vykopala ve svých dolech, v tuhách všech tužek, které jsem spotřebovala. Unavila jsem si oči, nasadila poprvé v životě brýle a u psaní i čtení vypadala inteligentnější. A byla jsem v síle z energie, jež mnou při tom tekla a která by mohla týden zásobovat malou vesnici. Byla to ta nejstrukturovanější a nejsystematičtější práce za celý můj život, místo níž jsem se mohla válet na nejedné dovolené, čehož nelituji, protože z ní vypadly náměty na alespoň další tři počiny. Už kvůli tomu věřím, že ten dub nepokáceli zbytečně. „*A nechceš to příště vyřít rovnou na stromy? Že by je kvůli tomu nemuseli kácet!*“ poznamenala kamarádka Anežka, když mě

spatřila, spíš vytušila, za haldou šanonů. „*Anebo radši do kamene! To máš do konce života co tesat!*“

A tak dle tipu č. 55 doufám, že vám obsah knihy **neporadí** a **nepomůže**, a kdyby ano, nebudu to hodnotit. Třeba si skrze ni pomůžete sami a pak ještě pětkrát. Materiálů mám na to v šanonech vonících pryskyřicí, i díky vám, hodně. Protože tarot nás nakonec stejně všechny přežije. Tak si na něj udělejte čas, protože tím si ho uděláte na sebe, a to je to nejlepší, co si kromě této knihy, můžete dát.

DALŠÍCH 111 TAROTOVÝCH TIPŮ

PRO ZAČÁTEČNÍKY I POKROČILÉ

1) CO BY MĚL VĚDĚT KAŽDÝ, KDO S TAROTEM ZAČÍNÁ?

Každý kartář přináší do tarotového pole něco svého, co, když se pak v povědomí usadí, může obohacovat další. Každý kousíček je důležitý a přínosný, a i díky tomu se možná mění pohled na tuto disciplínu a psychologický přístup se stává čím dál běžnějším, a tím i funkčnějším. Požádala jsem tarotáře v mém okruhu, kteří taky jednou začínali, aby ke vstupům do tohoto pole strážných, někdy i strašných uvědomění dali pár rad těm, co stojí před branou a načuhují. Svůj styl práce kartám stejně musíte dát sami, ale jako turistická značka pomoci mohou. Mnohdy jsou to podněty zdánlivě protichůdné, ale jen co vstoupíte dovnitř kruhu, poznáte sami, jak to funguje.

- ▶ **Není se čeho bát.** Jděte nenuceně, s lehkostí a ono to půjde jako po másle. Nelžete a věřte kartám i sobě.
- ▶ **Mějte respekt a důvěru ve vyšší vedení.**
- ▶ **Začněte u sebe, než se budete vrtat v druhých!**
- ▶ **Uvědomte si, jestli to skutečně chcete.** Svět už nebude takový jako dřív.
- ▶ **Karty mluví ke každému jinak.**
- ▶ **Není to typický výklad karet.** Je to o odvaze, studiu a cestě.
- ▶ **Nedá se to naučit, jen prožívat.**
- ▶ **Nepotřebujete žádné nadpřirozené schopnosti.**
- ▶ **Je to nástroj pro pomoc v různých situacích, ale i nástroj, který může nechtěně ublížit.**
- ▶ **Neučte se z příručky, čtete obrázky.** Důvěřujte tomu, co na nich vidíte, a říkejte, co tam je, ne to, co si myslíte, že tam je. Asociujte!
- ▶ **Uvědomte si, co od výkladu vlastně chcete.**
- ▶ **„Nie je nutné mať dlhéééé červenéééé nechty, komunikovať s rôznymi entitami a tváriť sa ako vyvolená. Že nie je nutné poznať významy a kombinácie, ale čítať obrázky a vidieť sa v nich. Že je nutné to vždy vzťahovať na seba.“**
- ▶ **Neupínejte se na to.** Je to pouze rada, ne berná mince. Nástroj, ne spása a dogma. Neberte to tak vážně.
- ▶ **Budete se mít co učit, do konce života.**
- ▶ **Nesnažte se mít všechno rozumově zdůvodněno.**
- ▶ **Pozor na přebytné informace.** Nikomu nic nevnučovat.
- ▶ **Karty občas překvapí, akceptujte to.**
- ▶ **Pravda může hodně bolet, ale je vždy pro uvědomění si něčeho, pro naše dobro.**
- ▶ **Není to vytesané do kamene, jsou to tendence, ne neměnná budoucnost.**

- ▶ Nejde jen o to, co se děje, ale hlavně o to, co s tím dělat. Výklad, který nedá odpověď na to, jak něco lépe udělat, a po kterém nenásleduje akce, je trochu zbytečný.
- ▶ Vydržte! Stojí to rozhodně za to!

Krásně to shrnula Kačka, když vypíchla: „*Chce to cvik a trpělivost. Tarot je hlavně práce se sebou, nejde o nátlak nebo urgenci, avšak o jemné ladění, odkrývání a laskavost k sobě.*“ A jak k tomu všemu dodává Petr Koucký: „*Každý pěšák bez věkové hranice svírá maršálskou hůl!*“

2) ZLATÁ BRÁNA OTEVŘENÁ

Simona Babčáková nedávno ve videopřednášce kromě mnoha jiného zmínila, že brány poznání se otevírají postupně a že první branou je **ochota**. Stráááašně to se mnou zarezonovalo! Už léta na konci kurzů a seminářů, v nichž se od sebe vzájemně učíme, upřímně děkuji právě za tu ochotu, se kterou jste přišli. Ani po dvaceti letech to neberu jako samozřejmost, naopak. Mohli jste dělat cokoliv jiného, válet se na gauči, sledovat telenovely, běhat, ale vy ne, vy jste přišli sem. A když jste nepřišli, čtete tyto řádky. Je to právě ta ochota něco dělat jinak, otevřít se a zkusit se zvednout z gauče pohodlí. Ale ta je „jen“ začátek. Jen je v uvozovkách, protože se ještě nikdy nic nestalo, dokud se něco nezačalo.

Druhou bránu Simona nazvala **odvahou**. A já zatleskala. Ochotně jste došli jinam než obvykle. Ale zůstat až do konce a spatřit o sobě a o svém životě mnoho, místy až jakože fakt hodně... nelichotivého je vskutku odvážný krok. Vyslechnout si to a přijít si sám na všechny ty brzdy a stíny a průsery, dát jim nová jména, která už se nevymlouvají na okolí, ale vycházejí zevnitř, to by leckdy ani Rambo nedal. Simonu ve videu utla stopáz a já pak pátrala po tom, jak je to dál.

Třetí bránu jsem spatřila při svém vlastním brblání nad tím, že se tady člověk může strhat a snažit a odmaskovávat jako blázen, a stejně není nic pořádně vidět. Stejně to k ničemu není a vlastně mám nový gauč, tak co bych na něm neležela. A tak jsem po tomto výlevu další krok po odvaze pojmenovala jako **úsilí**. Ono to pak prostě chce vydržet. Pracovat na tom, co jsme si zvolili, dát si s tím námahu a vydržet. Nějakou dobu se tam ty staré vzorce vytvářely, tak bude nějakou dobu trvat, než se obrousí na nové. Ta doba bude kratší, protože staré se usazovalo nevědomky, zatímco nové budujeme pěkně vědomě. Ale stejně si na to dejme čas a budme trpěliví, hlavně sami se sebou.

A když už u toho padáme na hubu a jsme samou vytrvalostí vyčerpání a schvácení, můžeme se opřít o čtvrtou bránu, **důvěru**. Ve vesmír, ve smysl, v proces a růst, v delfíní vibrace, v co kdo chce. Ale hlavně v sebe! Důvěra není: Ukaž a já ti uvěřím! Ale: Uvěřím a bude mi ukázáno. A tím se otevře ona kýžená pátá brána. Není to happy end, není to konec, ale **změna**. Důvod, pro který jsme sem přišli, pro co jsme se z toho gauče zvedli, díky kterému se zase posuneme dál v růstu, blíž k sobě. Změna, k níž ochotně přistoupíme, odvážně do ní vkročíme, usilovně s ní budeme pracovat a uvěříme, že vede k další a další a další změně, jediné jistotě, jakou máme.

S tarotem se můžete podívat, kde se právě teď vůči své změně nacházíte. Výkladem si můžete zvědomit to, co prožíváte, jak konkrétně to vypadá a k čemu vás to vede. Brána je pořád otevřená, stačí jen ochotně vstoupit. A kdo do ní vejde, tomu hlava sejde! Díky bohu!

3) TAROTOVÝ SLABIKÁŘ

„Ta písmenka, to se naučí každý, ale číst je jako slova dohromady a ještě vědět, co říkají, to je to skutečné vykládání,“ pravil takhle můj milý přítel, herec a dabér s nádherným hlasem a pravý gentleman Jiří Schwarz, který tím vlastně pojmenoval jeden tarotový nešvar. Tím je vykládat karty jednotlivě, jak jdou za sebou, naučeně a nepropojeně, jen podle hesel z knížek. Vždycky mě mile překvapí nový vhled někoho, kdo se tarotem nezabývá celý život jako já, a tak možná díky tomu vidí dál, jinam či odjinud. Zvlášť když vysloví svůj moudrý vhled někdo s takovým hlasem, že si musíte říct o zopakování podstatného, protože vibrace zvuku, která myšlenku třímá, unáší hlavu bůh ví kam.

Když jsme si o tom pak s Jiřím u vína povídali, pokračoval v unášení, chci říct v rozvíjení této písmenkové techniky. *„Naučit se z knih obecné významy karet je jako poznat jednotlivá písmenka v abecedě. Poznám tu stříšku a nad kartou pak jakoby řeknu jen: M-Á-M-A. Ale propojit to dohromady a najít v tom celé slovo i s jeho podstatou nabífnout nejde.“* (Stejně tak je těžké dávat pozor na obsah vět, když je v Českém ráji pronáší Gladiátor.) *„Každá opice pozná znak. Když jí předtím ukážeš, pod kterým číslem je banán, najde ho rychleji než člověk, protože má postřeh...“* Ale najít v obrazu symbol a spojit jednotlivé kousky do smysluplné věty či hluboké odpovědi je to, co odděluje kvalitu od kvantity. Rozdíl je pak třeba jako mezi Bédou, co žhavl drát, a Karlem Hynkem Máchou. Diskotékové ducání sice zní jako definice zábavy, ale srdéčko se zachvěje, už jen když Jiří vydechne z úst první verš z Máje.

Jako děti jsme kromě Dostihů ještě rády hrály hru Ivana Mládka Blábol. Trochu češtější a veselejší verzi Scrabblu. Na papírcích byla jednotlivá slova a ta jsme skládaly do věty za účelem vzniku příběhu a smíchu. Přechíst je pak v řadě za sebou dalo dohromady hlavně srandu. Ale v tarotu je nutné sledovat to, co proudí pod tím, co jednotlivé obrazy vyjadřují dohromady a co jimi chtěl ten nejvyšší básník sdělit naší duši. Vykládat karty skutečně nejde jako jednotlivá písmenka, i když se nad nimi také často řehtáme. Smějeme se ale hlavně sami sobě a tomu, jak z poetiky života umíme udělat dechovku, a za trumpetu ještě můžeme být rádi.

I tarot je ale na začátku takový slabikář, který bereme do ruky se zvědavostí, co budeme schopní vědět a dělat na jeho konci. Písmenko po písmenku skládáme do souvislého textu karty i sebe. Jste-li na svém tarotovém začátku, nečekejte, až se naučíte ta písmenka, a zkoumejte, co je za nimi, jak je vnímáte a co ve vás vzbuzují. A čtete-li s tarotem už i Vergilia v originále, ujistěte se, že ho nekotáte podle naučených písmenek, ale s poetikou v něm ukrytou necháváte výklady klouzat jak hlavy na ostří Gladiátorových mečů.

Někomu to na začátku půjde rychleji, jinému hůř, někdo musí skrze jednotlivé kousky abecedy překousnout, co se učil ve škole i v životě, ale k větám, jež skutečně rezonují s naší duší, se nakonec můžeme dopracovat všichni. Abychom společně s Maximem Decimem Meridiem na jeho povel rozpoutali peklo, anebo se ocitli nad elysejskými pláněmi v nebi. Což se pod hvězdným nebem, u lahvinky vína s Ortenovými *Elegiemi* a Jiříkovým hlasem snadno může stát. I bez tarotu.

4) NÁLADA BALÍČKU

Jedna z výhod živých tarotových skupin je i možnost pracovat s jiným balíčkem, než jsme zvyklí. Vždy s sebou na kurzy nosím jako kočka kořata část své sbírky. (Malou část, protože má tisícíhlavá sbírka by se vešla do dvaceti tašek Ikea a malého nákladáku. Dnes, majíc patnáctistovku dávno za sebou, by to musel být asi kamion.) Nosím je jednak proto, abych ukázala novinky, udělala kšeft e-shopům, a přispěla tak k rozšíření tarotu mezi lid, a jednak aby si přítomní kartáři mohli zkusit i něco jiného, než mají doma.

Ale teď, kterou? Kterou sadu si zvolit a svěřit jí své trable? Rozhodnout se můžete podle její nálady. Ne mojí, já vám karty ráda půjčím, zvlášť když jste si předtím umyli ruce. Myslím náladu, jakou má sada. Může se s vámi podělit o to, jak je právě teď nastavená, z čeho vychází a jaké nevědomé

emoce se můžou promítnout i do vašeho výkladu. Pokud je na vás představa balíčku karet jako živé bytosti přece jen trochu moc, můžete tento vhled brát jako informaci z pole, kterého jsme součástí my i karty, nebo jako první nástřelový **předvýklad**.

Někteří tarotáři se v emocích své sady orientují podle toho, zda jako první při vytahování karet ze sáčku či krabičky vidí rub, nebo líc. Ukáže-li jim sada totiž zadek, je jasné, jak se jí chce. Nebo se náladu balíčku a první info o jeho stavu dozvíme z **karty, kterou spatříme jako první**. Buď na nás vykoukne ve spodu karet, nebo sama vyletí ze sáčku. Může být jediná otočená lícem na ostatních rubech, může se snažit schovat v krabičce a nechťtí z ní ven nebo se jako jediná otočí, když vám karty strachem z toho, že si všimnu, jak jste tou samou kartou jedli škvarkovou placku, vypadnou z rukou. Náladu balíčku zkrátka určí ten obrázek, který vidíme jako první, když karty bereme do ruky. Věnujme se mu ještě před tím, než se pustíme do svých otázek. Dejme mu šanci se vyjevit bez toho, abychom do něj cpali něco, co chceme vědět. I vysmívající se Blázen plazící na nás jazyk, protože se na dané téma ptáme dnes už potřetí, nebo přísný Velekněz, který moc dobře ví, že se máme radši učit botaniku než si vykládat, může udělat jasno hned na začátku.

Třeba Aneta vždy vltne ke stolu, zuřivě otvírá balíčky, zkoumá obrázky, jak se jí líbí, a ze dvou až tří sad na bedně vítězů pak losuje, s čím se jí bude pracovat lépe. A funguje jí to. Balíček se tak sám vyjádří, jestli se mu na naše výklady chce, anebo nás hned na první dobrou může poslat rovnou do pr... prodejny pro nový, k účelu našeho dotazování vhodnější balíček. Karta vystihující náladu balíčku tak může nakonec zlepšit náladu i nám. I prodejcům.

5) SÍLA TAROTU

„Jak může takový malý balíček karet změnit život tolika lidí?“ ptá se Texasanka Kim, tarotářka a sběratelka, na svém webu tarotluv.com, a zároveň si hned odpovídá: *„Může, protože stojí na archetypech, synchronicitě, intuici a sebepoznání, a tím vším dává rámec našim běžně prožívaným situacím.“* Ačkoliv jsou to jen kusy papíru, i když hezky pomalovaného, nemohly by nikomu pomoci bez člověka je čtoucího. Sílu totiž nenese věc sama, ale vztah k ní. To, jak karty používáme a co do nich vkládáme, propojuje obsah skrytý za obrazy s tím, co máme skryto či viditelné v sobě, a tím vzniká výklad, který má páru jako lokomotiva.

Francouzský milovník tarotu Chris na svém webu *askthecards.com* shrnuje, co všechno hraje roli a působí jako zdroj síly balíčku, který berete do ruky, aniž byste možná tušili, že zapínáte knoflík jaderné elektrárny. Odkud se tedy bere ona síla?

- ▶ Z tazatele a jeho otázek, jež jsou nabitě emocemi a touhou po odpovědích.
- ▶ Z kartářových přirozených, často až nadpřirozených a leckdy i nepřirozených duchovních schopností.
- ▶ Ze setkání těchto dvou bytostí nad jedním záměrem a společné práce.
- ▶ Z vesmíru, Boha, božstev, univerza, akáši... atd., zkrátka ze Zdroje odpovědí.
- ▶ Od duchovních průvodců, které jsme požádali o součinnost nebo kteří se jen tak přišli mrknout, volání rozsvícením jiné energie než normálně.
- ▶ Z obrázků karet, jež mají svou historii a souvislosti s lecčím.
- ▶ Z kolektivního vědomí, do něhož se ukládají informace a poznání každého, kdo na tarot sáhne.
- ▶ Z mimořádného postavení tarotu mezi jednotlivými druhy karet, z aury, která se kolem něj díky tomu vznáší.
- ▶ Z prostoru, kde vykládáme, je-li očištěn, má genia loci nebo se na něm tato činnost provádí již nějakou dobu.
- ▶ Z přírody, z níž pocházejí všechny ty rekvizity jako kameny, vůně, čaje, voda a nakonec i ten (ne)obyčejný papír, na kterém jsou karty vytištěné.

Přečtete si je pozorně, ať víte, jaké zbraně aktivujete, i když máte jen jeden maličký dotaz a vlastně o nic nejde. Hlavně když o nic nejde. Je to přece jen papír, ne?

6) SIGNIFIKÁTORSKÝ TRIK

Z literatury víme, že figurální karty můžeme vykládat buď jako lidi, nebo jako vlastnosti, které je třeba mít, či nemít. Ale jak to rozlišit a kdy co použít? Řešením je upnout se dopředu na jednu možnost a té se držet. Domluvit se s tarotem, že vyjde-li mi dvorní karta, beru ji jako člověka, a držet se toho, i když by se mi v konkrétním výkladu hodily spíš ty vlastnosti. Nebo naopak. Ale pak nám zase v kartách mohou chybět lidé, kterými se naše reálné životy jen hemží.

Abych využila obě možnosti a naplnila potenciál dvorních karet cele, používám malý signifikátorský trik. (Kdo neví, co je to hezké české slovo sig-

nifikátor, přečte si znovu pozorně radši oba díly *Času na tarot*.) V podstatě si v takové rozeznávací chvíli jen vzpomenu, komu že to vlastně vykládám. On ten tazatel zkrátka je klíčem k výkladu, jeho se nejvíc týká a o něj nám tu doopravdy jde.

V Jitčině konkrétním dotazu vyšla Královna mečů na otázku zdraví v novém roce. Rozebereme si to teď červenou elektronickou tužkou (hlavně ji neztratit). Tazatelem je žena, chvíli už dospělá, v životě usazená, hlavu používající, srdcem i myslí otevřená. A ptá se obecně na své zdraví. Abychom se dopátrali odpovědi, položíme si nejprve otázky:

Je Královna mečů Jitce v něčem podobná? Týká se jí osobně, nebo ne? Je na kartě něco negativního ohledně zdraví? Je tam něco, co by předpokládalo lékařský zásah nebo nemoc? Je na kartě silná, zdravá žena bez viditelných problémů, nebo vetchá stařena tlející nad hrobem? Dobře, chrchlající v posteli. Za mě, protože se karta podobá tazateli a postava je na první pohled zdráva, bych ve zdraví v novém roce neviděla problém, prostě proto, že na kartě není vidět. Bude to spíš ona, která má nad svým zdravím kontrolu, dělá, co je třeba, ví, co je důležité, a nenechá nic, ani svou hlavu, aby jí jakoukoliv nemoc vymyslelo.

Ovšem, vyšel-li by Jitce na stejnou otázku Král mečů, vyvodila bych jiné závěry. Je na kartě Jitka, nebo někdo jiný? Kdo by to tak mohl být? Drží v ruce něco, co se podobá třeba skalpelu? Je laskavý a dává jí volnou ruku, nebo se na ni zle dívá a vyhrožuje, že jestli si ten zub už letos nenechá vyrvat, zle se jí povede? Poslední otázka už je možná rovnou odpovědí.

Stejně tak, vyšla-li by Královna mečů na stejnou otázku Jitčinu manželovi, pokud by se ptal, výklad by zněl jinak. (A pozor, pokud by se ptala Jitka za něj, pořád je tazatelem manžel, protože na něj se ptáme. Doporučovala bych ale neptat se bez jeho vědomí, aby nakonec nemuseli k zubaři oba.) Je na kartě tazatel? Nevypadá ta Královna jako on, ani kdyby si vzal večerní šaty a podpatky? Nebo je to spíš někdo v bílém plášti, kdo vypadá trochu strašidelně, jak si tak prohlíží ten rentgen? Tady by interpretace mohla být třeba i varovná, že pokud to smažené bude jíst dál, skončí v ordinaci. Abychom se dopátrali, ptala bych se dál.

Zkrátka, když si nebudete jistí, jak danou dvorní kartu vyložit, vraťte se zpět k tazateli. *Kdo se to vlastně ptal? Koho se výklad týká? Je to na kartě on, nebo někdo jiný?* Když si nebudete jistí, doložte si na tyto otázky další karty, ať je identifikace jasnější.

Výklad je alchymická záležitost, ke správné směsi je třeba dojít znalostí i intuicí, ale i zkoumáním a hledáním. A to je nakonec ten největší trik, kterým můžeme okouzlit nejen odpověď chtějícího tazatele, ale taky sami sebe.

7) DALŠÍ ROVINY

Nejen duchové z hradu Brtníku ví, že: „*U Kolína je rovina! Tam je všechno vidět!*“ Z první roviny výkladu tarotu (= mám otázku a vyčtu z karty odpověď), je skutečně všechno vidět. A když se nedíváme skrze mlhu vlastních emocí, ega či strachu, kolikrát vidíme i jasně. Je to rovina **tarotu pro život**, o které jsem toho už mnoho napsala a jistě ještě napíšu, neboť život máme na doživotí.

Takových rovin či způsobů přístupu je ale víc. Na druhé rovině vstupuje do tarotu hlava. Přemýšlí, kde se ta mlha vzala a jak ji nejlépe prokouknout. Jde tu o navazování jednotlivých informací a zkoumání, jak se to kdysi vykládalo a co můžeme zjistit dnes. Mysl v hlavní roli hledá **souvislosti**, pátrá, kombinuje a spojuje. A jako Fuchsová v *Chalupářích* nakonec všechno vykecá. Prakticky je to čas, kdy kupujeme knihy, čteme z nich rady a významy, ale neučíme se nic nazpaměť. Kocháme se tím, co už víme z první praxe, a necháváme mysl, ať vymýšlí další souvislosti a naše prožitky obohacuje. Je to tzv. **tarot pro tarot**. Jestliže chcete svou mysl nasytit potřebnými informacemi, začněte kromě knih o tarotu a jeho historii studovat jednotlivé náboženské směry a kultury. Začněte těmi, které jsou vám blízké, k nimž cítíte nějakou vazbu, a pak se posunujte dál. Vybrat si můžete také jeden symbol a sledovat jeho mytické a archetypální souvislosti. Možná se tím zase dozvíte i něco o sobě. Z rozverných žáků se tak stanete studenty, kteří už ledacos ví a zapojují leb ocelovou a zadek olověný.

S touto výbavou pak dorazíme až do třetí lajny, jež otevírá brány **energií**. Každá karta je portál do neznáma, který můžeme poznávat skrze jeho i naši vibraci. Otevírán je skrze prožitky, protože moc dobře vnímáme, že každá karta nějak souvisí s námi a my se do ní také můžeme otisknout. Je to podobné poznání, jako když zjistíme, že všechny postavy ve snech jsme my. Že svět venku je naším odrazem a že jsme si sice mysleli, že ho známe, ale ve skutečnosti jsme jen seděli na šutru v Platonské jeskyni.

Při výkladu z této roviny nejde o to, co která karta znamená, ale co vyzařuje a jak se s ní mohu sladit tak, abych přitáhla to, co od života chci. Symboly nejsou mrtvé tvary, dají se rozhýbat energií, kterou do nich dáme, a díky ní pak můžeme spatřit a prožít jejich aktuální význam pro své současné otázky. Tarot je v tomto pojetí jemně hmotná energie zachycená do obrazu promítnutého ve hmotě. Čím víc tu energii cítíš, tím živější a skutečnější jsou obrazy. Rozhýbou se do konkrétnější a reálnější hmoty. Vnímáme energii výkladu, předjímáme karty a cítíme informace dříve, než přijdou.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Čas na tarot 3.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.